

Maade, hvorpaa Sagen i det Hele taget er ordnet, maa siges at være tilfredsstillende. Om det ogsaa paa enkelte Punkter kan se lidt omvæbtsagtig ud, kan det dog ikke være anderledes; jaaledes maa det være, naar man vil foretage en saadan Ordning; at der kan være enkelte Smaating at ændre, det kan vel være muligt. For Resten forekommer det mig, at Forslaget foreligger saa vel udarbejdet, saa vel overbetet, at det vistnok ikke kræver mange Overveielser fra dette Things Side, hvis man i det Hele taget kan være enig i Principet. Hvis jeg skulde nævne et Punkt, som Adskillige have havt deres Opmærksomhed henledet paa, er det § 4 hvor der staar, at det paahviler Straffedommeren, der for saa vidt handler som Foged, at sørge for Fuldbgyrdelsen af Straffedomme, men at det derimod skal paahvile Birkedommeren at gjøre Eksekution for Erstatning og Omkostninger. Det er motiveret i Forslaget ved, at der ellers vilde blive to Fogeder i civile Sager, idet Birkedommeren skal være Foged i alle civile Sager. Man har derfor anset det for hensigtsmæssigt, at han foretager Eksekution, for saavidt det dreier sig om Erstatning og Omkostninger. Jeg maa tilstaa, at i den Retning nærer jeg en lille Smule Tvivl, thi det kan ikke nægtes, at paa den Maade slipper man vel for to Fogeder i civile Sager, men man faar to Fogeder i den samme Sag, og det er dog en besværlig Maade, naar der skal gjøres Eksekution, at een Foged skal fuldbgyrde Straf, og en anden Foged gjøre Eksekution for Erstatning og Omkostningerne. Det forekommer mig ikke at være noget stærkt Indgrib i denne Ordning, om man bemyndigede Straffedommeren i Sager, hvor Erstatning og Omkostninger kun ere en Biting, til at gjøre Eksekution. Det er som sagt kun et lidet vigtigt Punkt, men iøvrigt kan jeg for mit Vedkommende give Forslaget min fulde Tilslutning, idet jeg paa det Bedste anbefaler det til Thingsets Velvillie og hurtigst mulige Expedition.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal i Anledning af de Bemærkninger, der ere fremkomne om dette Lovforslag, tillade mig at minde om, at vi i Fjor opnaaede et lille Skridt, men ingenlunde noget tilstrækkeligt med Hensyn til Ordningen af Jurisdiktionsforholdene i Søndre Birk, idet vi nemlig fik udsondret Landjurisdiktionen og dannet en ny Jurisdiktion af denne tilligemed Sogne af Nordre Birk under Navn af Søndre Birk. Denne Ordning er endnu ikke traadt i Kraft, fordi det medtager meget betydelig Tid at foretage de nødvendige Forberedelser i saa Henseende, navnlig

Affkrivning af Bante- og Skjødeprotokollerne, hvilket jo vil være nødvendigt for at kunne begynde i den nystiftede Jurisdiktion. Ligeledes er der forskjellige andre Forhold, der trænge til Ordning, jaaledes at det altsaa ikke er lystedes at sætte den nye Ordning i Kraft, og der vil maaske kunne hengaa endnu en Tid, inden de nødvendige Forberedelser ere endte. Det blev allerede forrige Gang saa temmelig anerkjendt ogsaa af dem, der nærmest hindrede Sagens Fremgang i det andet Thing, at selv med denne Forandring vilde der dog blive for meget tilbage for den, der er Birkedommer i Frederiksberg, til at een Mand kunde overkomme det. Blandt de forskjellige Maader, hvorpaa der kunde være Tale om at raade Bod paa dette, har jeg standsset ved den, som dette Lovforslag fremstiller, dels fordi jeg har ønsket at imødekomme det, der blev udtaalt fra flere Sider forrige Gang, nemlig at man ønskede saavidt muligt at gjøre Begyndelsen med Adskilligheden mellem Administrationen og Justitsen og mente, at dette jo kunde ske i denne Jurisdiktion, og dels fordi det frembød store Vanskeligheder, at dele Arbejdet paa anden Maade, idet det navnlig vilde vise sig ganske umuligt at dele Arbejdet ved at dele Jurisdiktionen materielt. Den eneste Maade, hvorpaa man kunde dele Arbejdet, var ved at dele Forretningerne. Skulde man altsaa gaa den Vej at forsøge paa her at adskille Administrationen og Justitsen laa det nærmest at følge den Analogi, som Kjøbenhavn frembyder og som er den eneste, den nugældende Lovgivning frembyder, og ordne Forholdene derude saavidt muligt paa samme Maade, som de ere ordnede her i Kjøbenhavn mellem Politidirektøren og Kriminal- og Politiretten. Derfra hidrører dette, at Sagerne skulle henvises, hvilket jo som bekendt er den ved Forordningen af 28de Februar 1845 foreskrevne Ordning for Kjøbenhavns Vedkommende. Idet Birkedommeren altsaa henviser Sagen til Straffedommeren, optræder han som administrativ Politimester, idet det jo nemlig vil ses af Bestemmelsen i Lovforslagets § 1, at Alt, hvad der henhører under det administrative Politi, skal blive hos Birkedommeren. For saa vidt dernæst angaar Delingen af Forretningerne med Hensyn til Eksekution af Domme, saa har man af de i Lovforslaget nævnte Grunde tænkt sig, at det var rigtigt, da Birkedommeren vedblev at være civil Foged, saa ogsaa at lade ham have Eksekutionen af Sags-Omkostninger og Erstatning, omend disse blive bestemte i Domme, der forresten ere kriminelle Domme. Det er jo et Punkt, hvor det selvfølgelig ikke har